

ПАВЛОВА О.С.
*аспірантка кафедри педагогіки, психології
й освітнього менеджменту імені
проф. Є. Петухова
Херсонський державний університет
м. Херсон*

ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПАРТНЕРСТВО» У НАУКОВОМУ ПРЕДМЕТНОМУ ПОЛІ ПЕДАГОГІКИ

Трактування поняття «партнерство» висвітлено в різних наукових галузях, а саме: економіки, психології, соціології, політології, філософії та ін. Також це поняття розглядається через призму педагогічної науки, де окремі аспекти партнерства визначені у словниках, монографіях, методичних посібниках тощо.

Аналіз такої літератури засвідчив, що на різних історичних етапах здійснювалася модифікація тлумачення партнерства в рамках певних соціальних процесів. Зокрема у другій половині ХХ ст. зі зміною економічної формації в УРСР, інтенсифікація технічної сфери призвела до міжнаукової інтеракції. Тому є підстави вважати, що ці чинники зумовили розгалуження поняття партнерство. До того ж елементи партнерства визначені: у законодавчій базі УРСР; системі виховної роботи навчальних закладів; діяльності Наркомпросу.

Отже за великим тлумачним словником поняття партнерство визначається як злагоджені дії учасників спільної справи, взаємні відносини, контакти держав, громадських угруповань, підприємств та ін., оснований на взаємовигідності та рівноправності [1, с. 1440].

Відповідно до цього в другій половині ХХ ст. у працях педагогів-новаторів: Ш. Амонашвілі, І. Волков О. Захаренко, В. Сухомлинський, В. Шаталов та ін. виокремлюється поняття «педагогіка співробітництва», яке висвітлює засади партнерства. Зазначимо, що педагогіка співробітництва – це спільна діяльність учителя та учнів, що ґрунтується на взаєморозумінні й гуманізмі, на єдності їхніх інтересів і прагнень, метою якої є особистісний розвиток школярів у процесі навчання та виховання [2, с. 376]. Крім того особливого значення поняття партнерства набуло у Концепції нової української школи 2016 року. Зокрема в цьому законопроекті партнерство передбачає «забезпечення плідної співпраці вчителів, батьків та дітей на засадах взаємної довіри і поваги. Водночас ця комунікація розкриває шлях «досягнення балансу прав, обов'язків і відповідальності у трикутнику дитина-педагог-батьки» [3, с. 40].

Результати проведеного дослідження уможливають зробити висновок, що дефініція «партнерство» передбачає: співпрацю, взаємну довіру і повагу між усіма учасниками освітнього процесу.

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2001. – 1440 с.
2. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. – Київ: Либідь, 1997. – 376 с.

3. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи. – К.: Міністерство освіти і науки України, 2016. – 40 с.